

оцетарь; Грыцитъ по нашитъ мѣста продавать оцеть и ходять па бѣлы гащи; отъ това е излѣзла тая поговорка. Ч. 200.

Оцѣтенъ пр. укусный. **Ц.** Оцѣтникъ с. м. укусница.

Оцѣтъ с. м. укусъ: Отъ тыя злакове варжты кисаль сокъ съ оцетъ. Пк. 39. Кисель като оцетъ (срѣдить). Кп. 57.

Оцѣнъ ил. св. сдѣлаю чернымъ, смуглымъ: Ти не гледай ме въ цѣрково лице, Ме оцѣниха клети Гурбети. Ти ме держаха до три години, Лете на сонце, зиме на черенъ. М. 131.

Очаквамъ ил. дл. ожидаю: Азъ ви очаквамъ тука, защото не ви намерихъ въ кмѣни. Л. Д. 1875 р. 151. Всички съ нетрѣпѣніе очакватъ кога еднакъ слѣнци да поклими. ib. 69 р. 121. Прѣзъ Іулія хубаво врѣмѧ може ся очаква, ако славени иѣхъ много. ib. р. 38. Тежко ти, пароде, да очаквашъ иѣшо добро отъ такыи саможивци. ib. 71 р. 244. Следъ смирилъ ии очакува рай или адъ. I. 157.

Очароване с. с. очарование: О планини свещени, о вий гори Балкански, Желаль бихъ азъ да хвѣркѫ и кѣмъто васъ да додж, Дѣ и въ самитъ бури и дивости и грубость Се крий очарование, поезия и хубость За нашитъ очи. В. Изб. 25.

Очеболь с. ж. глазная болѣзнь: Очеболь е много пакостлива защото тврдѣ брѣзо вирѣ. Л. Д. 1871 р. 125. Спорядъ всѣкой Петъкъ не предѣть отъ очеболъ. Ч. 41.

Очевиденъ пр. Очевидно нар. очевидный, —но. **Бог.**

Очѣнца с. с. мн. ч. названіе цвѣтка: Яркостта на тая зеленина въ това сѫщо време са умѣрява отъ многочисленните цвѣтове, като напр., отъ оченцата, отъ борците, отъ гороцвѣтъ, отъ дивицата кишлекъ и пр. З. 75.

Оченъ пр. глазной: Очна длабчинка — глазная орбита. Бог.

Очервивъмъ ил. св. сдѣлаюсь червивымъ: Това не бѣше вѣче човѣкъ, а почервило и очервивъло човѣческо мѣсо. К. III, 244.

Очервясъ пр. червивый. М.

Очерникъ (Очёрникъ М.) ил. св. **Очернѧвамъ** (Очёрнивамъ М.) ил. дл. очерню, черни: Ако иѣкой изъ нашата дружина побѣгне отъ насть, то му пратете въ липата по единъ куршумъ и не давайте му да очерни душата си и да измѣни на отечеството си. К. II, 1851.

Очёта с. с. мн. ч. названіе цвѣтка: Който желае да накити една гиз-дава китка, той не трѣба да са ограничава само съ својата градинка и съ пейните лалета, патета, божо — джрвце, очета и пр. З. 94.

Очівѣстно нар. очевидно: И тогази ще видишъ очевидство оно-ва, щото ти приказахъ. Х. I, 14. Не видѣхъ да излѣзе наедио съ тѣхъ оизи помладицъ, който очевидство е че остана въ подземницата. ib. 162.